

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie.

Numer poranny wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i dni poświątecznych, numer popołudniowy codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Prenumerata wynosi:

Table with 4 columns: W miejscach, w Anstro-Węgrzech, w Państwie Niemieckim, w innych państwach. Rows for monthly, quarterly, and half-yearly rates.

Adres Redakcji i Administracji: Kraków, ulica Jagiellońska 10. Telefon Redakcji i Administracji Nr 41.

Rekopisów nadsyłanych Redakcja nie zwraca. We Lwowie sprzedaje numerów po 12 hl. w Biurze dzienników A. Ciszewskiego.

Cena numeru 10 hal., z przesyłką pocztową 12 hal.

NOWA

REFORMA

NUMER POPOŁUDNIOWY.

Prenumeratę przyjmują:

Zamiejscową: Administracja „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe; miejsce: Administracja „Nowej Reformy“ — Główna trafikowa w Rynku.

Zamiejscową prenumeratę i ogłoszenia (inzeraty) przyjmują: We Lwowie Biura dzienników: A. Buchstab, ul. Karola Ludwika 21, S. Sokolowski, Pasaż Hansmana 9.

Ogłoszenia (inzeraty) przyjmuje Administracja „Nowej Reformy“ za opłatą od miejsca wiersza drobnie pismem (petit) za pierwszy raz 20 h., za każdy następny raz 15 h.

Przesilenie.

Prasa wiedeńska, która schlebiała nam i wygrywała nas przeciw Czechom i innym Słowianom, dopóki Kolo polskie było powolnym narzędziem rządu i Niemców, rozgniewała się na nas.

Organ p. Gessmanna i Weiskirchnera „Reichspost“ zwalcza gwałtownie żądanie Kola polskiego, dotyczące budowy dróg wodnych i protestuje przeciw „willkürliche Bevorzugung eines Kronlandes“.

Gdy Kolo w lecie groziło opozycją, oświadczone, że nikt nie myśli przeciw zaprzeczaniu kanałów, że chodzi tylko o odroczenie tej sprawy.

Dziwna wrażliwość wywołują też ostatnie wiadomości o wrogim dla sprawy kanałów stanowisku bar. Bienertha.

Kolo uchwalilo w ostatniej rezolucji porozumieć się ze stronnictwami, ale dotychczas nie nie słyszeliśmy o jakichkolwiek rokowaniach Kola z innymi partiami.

Sama tylko zmiana gabinetu nie zmieniłaby sytuacji. Wobec każdego rządu Kolo takie samo zajmie stanowisko.

winny sflery miarodajne. Usunięcie jednego ministra lub całego gabinetu, a zastąpienie go innym, nie jest dla nas żadną rekompensatą za kanały i taka zmiana osobista nie miałaby żadnego celu.

Krytyczna sytuacja.

Stanowisko, zajęte przez Kolo polskie w sprawie budowy kanałów, wywołało nagłe w polityce wewnętrznej Austrii sytuację krytyczną.

Tel. „N. Reformy“.

Dymisja gabinetu, czy rozwiązanie Izby?

W tutejszych kołach politycznych uważają za rzecz pewną, że prezydent gabinetu, bar. Bienerth, na wczorajszej audyencji u cesarza, któremu obszernie zdał sprawę z obecnej sytuacji, otrzymał już odpowiednio upoważnienia do wszelkich dalszych kroków.

Najprawdopodobniejszą ewentualnością w takim razie będzie dymisja całego gabinetu i utworzenie gabinetu prowizorycznego do przeprowadzenia konieczności państwowych.

Rządowi rozchodzi się wyłącznie o prowizoryum budżetowe, mniej zaś o ustawę bankową, ponieważ i tak nie ma widoków, iżby ustawa ta uchwaloną została przed końcem roku przez Sejm węgierski.

Los gabinetu bar. Bienertha. Praga, 12 grudnia.

„Bohemia“ donosi: W dobrze poinformowanych kołach zapewniają: że bar. Bienerth raz jeszcze nawiąże rokowania kompromisowe z Kolem polskim, mimo że nie rokują one na razie żadnych widoków pomyślniejszych.

już ponownej misji utworzenia gabinetu. Z zamiarem ustąpienia nosił się on już po porażce, jaką minister handlu dr. Weiskirchner poniósł w parlamencie w sprawie drożyzny.

W kołach poselskich zajmują się też kwestyją, kto będzie następcą Bienertha. Z kilku stron wymieniają bar. Gantscha oraz dr. Koerbera. Jeden z posłów niemieckich, utrzymujących bliskie stosunki z miarodajnymi kołami, oświadczył, że misję utworzenia nowego gabinetu otrzyma zapewne polityczna osobistość, o której na razie nikt nie mówi i której dziś nikt nie bierze w rachubę.

Co się tyczy bar. Bienertha, krążą pogłoski, że po pewnym czasie mianowany będzie namiestnikiem Dolnej Austrii.

Gabinet szefów sekcji. Wiedeń, 12 grudnia.

W niemieckich kołach parlamentarnych uważają za prawdopodobne, że w razie ustąpienia gabinetu bar. Bienertha utworzony będzie gabinet urzędniczy, złożony wyłącznie z kierowników i ministrów, którymi mianowani będą szefowie sekcyjni.

Gabinet bez większości. Praga, 12 grudnia.

„Narodni Polityka“ donosi: Gdy Bienerth po sobotnim posiedzeniu Izby opuścił salę posiedzeń, zwrócił się do jednego z polskich posłów z uwagą „Przekonuję się, że w tej Izbie już na większość przychylić nie mogę“.

Niemieckie informacje o stanowisku Kola polskiego. Wiedeń, 12 grudnia.

Korespondencya Herzoga donosi: Jeden z wybitnych posłów niemieckich komunikuje „Kronen-Zeit“ następującą wiadomość: Każde stanowisko Kola polskiego...

W kołach poselskich niemieckich uważają, że częściową rekonstrukcję gabinetu za wyłączenia i liczą się jedynie z możliwością ustąpienia całego gabinetu, ponieważ Polacy częściową rekonstrukcją wcale się nie zadowolili.

Korespondencya Herzoga donosi dalej: Pogłoski, jakoby Kolo polskie działało w tej sprawie w porozumieniu z Czechami, nie znajdują wiary.

W kołach poselskich niemieckich uważają, że częściową rekonstrukcją gabinetu wcale się nie zadowolili. Prezydent gabinetu dr. Bienerth solidaryzuje się zupełnie z ministrem finansów Bilinskim i ze wszystkimi innymi członkami gabinetu.

nych pragnęli się wycofać z całej akcji ugodowej.

W kołach polskich zapewniają, że stanowisko Kola polskiego nie zwraca się przeciwko żadnemu z obecnych stronnictw większości, że nie jest także wypływem względów politycznych.

Stanowisko liberalnych Niemców. Wiedeń, 12 grudnia.

Jak slychać, liberalne stronnictwo niemieckie wstrzymują się na razie od ingerencji w sprawie zatargu rządu z Kolem polskim.

Wyczekujące stanowisko Czechów. Wiedeń, 12 grudnia.

Wiadomości o groźnym przesileniu gabinetowym wywołały w kołach czeskich w Pradze wielkie poruszenie. Zdania co do tego przesilenia są jednakże podzielone.

Enuncyacja ruska. Ukraińscy posłowie do Rady państwa rozpatrywali na piątkowym posiedzeniu klubu kwestyję swojego stosunku do rządu i postanowili pozostać nadal w opozycji.

W kwestyji subwencji rolniczej wykazano już dowodnie, że twierdzenie ich, jakoby nie dotrzymano układu, zawartego z nimi w Wiedniu, nie jest słuszne.

Na zale Ukrainców w sprawie uniwersyteckiej odpowiedział minister oświaty hr. Stuerghk zaraz dnia następnego, że mianowicie uniwersytetu ruskiego dlatego już kreowane nie może, ponieważ nie ma dostatecznych sił nauczycielskich.

Aktualniejszą dla Ukrainców jest kwestyja inna. Oto senat uniwersytetu lwowskiego nie chce przyjąć na uniwersytet tych studentów,

którzy brali udział w krwawych rozruchach a nie chcą poddać się poprzednio postępowaniu dyscyplinarnemu.

Można wątpić, czy komunikat ruski z tej rozmowy z ministrem prawdziwie rzecz przedstawia.

Trzecim wreszcie powodem niezadowolenia Ukrainców jest uchwalenie przez Sejm galicyjski ustawy finansowej przy ignorowaniu rozdzierającej uszy muzyki ukraińskiej.

Tu skarżą się na nieporządek w Sejmie ci, którzy nieporządek robili. W prawie są oni, a nie ci, którzy mimo czynionych przeszkód, z wysiłkiem woli i poświęceniem zdrowia w pracy ustawodawczej wytrwali.

O to, że Sejm rozbici nie zdołali, mają pretensje Ukraincy do namiestnika dra Bóurzyńskiego. Liczyli na to, że on im pójdzie na rękę, i skorzysta z okazji, aby w Sejmie zamknąć.

Takiego namiestnika, któryby ich gwałty tołerował, nie dostaną Ukraincy nigdy. Mniejsza o obstrukcyje sejmowa, z którą radę dać sobie można, ale chodzi nam o te codzienne gwałty ukraińskie, coraz częstsze i zuchwalsze, które życie nie tylko Polakom ale i Rusinom, nie należącym do obozu ukraińskiego, nieznośnym czynią.

Tu skarżą się na nieporządek w Sejmie ci, którzy nieporządek robili. W prawie są oni, a nie ci, którzy mimo czynionych przeszkód, z wysiłkiem woli i poświęceniem zdrowia w pracy ustawodawczej wytrwali.

Tu skarżą się na nieporządek w Sejmie ci, którzy nieporządek robili. W prawie są oni, a nie ci, którzy mimo czynionych przeszkód, z wysiłkiem woli i poświęceniem zdrowia w pracy ustawodawczej wytrwali.

HELENA ROMER. MAJAKI.

Wiedziała doskonale, że Ninio przejdzie bezwzględnie do porządku dziennego nad jej osobą i całym tem zdarzeniem i jak na teraz od da się pielęgnowaniu ojca, oraz robieniu sobie dramatu z tego, że przy nim nie był pierwszy.

W jakim celu tego chciała, nie zdawała sobie sprawy zupełnie wyraźnie, czuła jednak, że to było konieczne dla jej własnego spokoju, że to jest rzecz, którą może zrobić. I zrobi.

skiej w ogród, zarosły różami i krzewami jaśminów, oraz palmami, szelazycznami i martwymi wiechami. Bez wahania pełną drzwi wchodziła, które zadzwoniły elektrycznie i zamknęły się wnet za nią, a wtedy w drugim pokoju na wprost ujrzała wśród cieniów kirów jarzące morze ognia, świec i kandelabrow, oraz uderzył jej ponownie straszny zaduch kwiatów, wędznych przy trupie.

W nieprzeżemionem pragnieniu ujęcia w pamięć oczu widoku śmierci, poszła szybko ku trumnie, gdzie wśród stosu białych, o odorującym zapachu kwiatów, leżała... „la comtesse Georges Karlińska“, jak głosiła światu żalobna karta u stóp katafalku.

Szelest sukni zwrócił uwagę jednej, znajdującej się tam osoby, zakonnicy, o twarzy do brodzusze i banalnie strokanej, która, powstawszy z kłosek, zbliżyła się, dzwoniąc różańcem i machinalnie wyjęła Zdenkę z rąk, by ułożyć przy trumnie, obłymi snop szafrowych goździków, kupionych po drodze bez żadnego celu, ani znaczenia.

Spojrzała pytając na szarytkę: — La famille est un cheret de monsieur le comte — szepnęła. — Vous aurez la bonté de me dire Votre nom Madame.

— Bien mal madame... il l'aimait tant. La chere mignonne! Regardez la, elle a l'air d'un ange.

widzieć i osunęła się na kolana z namiętnym okrzykiem w głębi wzburzonej duszy. Żadne słowa litości czy żalu, które pragnęła rozbuździć w sercu, nie mogły przebić się przez tę straszna mgłę: „il l'aimait tant!“

Podniosła oczy gorące i wpatrzyła się w umiartą, „Błada dziewczynka“ leżała w ciężkich draperyjach z białego atlasu, w pomarańczowym kwiecie i tiulu dziewczym, a wyszły jej drobny profil zdawał się być małym zdeptanym okrętą stopą losu kwiatkiem i taka żalost była w tych zsiniałych usteczkach, taka niedza istnienia wśród tego przepychu po śmierci, że rozpaczył i goręczył zmieszany się w sercu Zdenki, niby w piolun, którego smak poczuła w ustach wraz z zawrotem głowy od zabijającego powietrza i ciężkiego zaduchu kwiatów.

W tej chwili posłyszała otwieranie drzwi, kroki czyjeś, ciche szepoty, poczem siostra oznajmia jej, że musi pójść do Mr. le Comte i spytała, czy ma ją tu zostawić.

Zdenka wstała, odpowiadając przecząco i skierowała się ku wyjściu; przez głowę przelatywały jej gorączkowe i sprzeczne pomysły i frazy, mające na celu zobaczenie Jerzego. Chciała tego tak koniecznie, że już była postanowiła wprost oznajmić to towarzyszącej jej siostrze, kiedy z za drzwi otwartych doleciał jej zaostrozonego zdenerwowaniem szept głos, na który krew, buchająca jej ogniem w skronie, ścięła się w łód. Poszła za owym dźwiękiem tak, jak człowiek zaccarowany, i stanęła.

W pokoju zalanym cieniem wieczoru, na fotelu koło okna, siedział Karliński; po przez

mgłę, która jej oczy zasnuwała, nie mogła Zdenka dojrzeć jego twarzy wyraźnie, zastępyła w słuch: głos najdroższy, ostatni raz w życiu słuchany, mówił powoli, z trudnością dyszące wymawiając wyrazy: — Do Karliń... słyszysz Ninio, teraz do Karliń, koniecznie — wszyscy — ona też — pamiętaj... w jednym grobie...

— Tak, Ojcie — odrzekł nabrzmiały łzami głos Ninia, i teraz dopiero spostrzegła Zdenka, że klęczał, wpatrzony w twarz chorego. — Dla ciebie, mój drogi, ciężkie dziedzictwo... nie astępuję... nie astępuję niczemu, Hieronimie, trwaj!... Przysięgłeś mi to... pamiętasz... Forteca, Dyament... jakże duszno... Jak tłoczy pierś ta ziemia... Hieronim, ja do grobu zabieram twoje słowo honoru szlachcica polskiego, że tam wrócisz... przedstawiać... zawsze... godnie swój naród... żadnych kompromisów z samieniem... żadnych...

Zdenka zawróciła na miejscu i cicho, niepostrzeżenie wyszła, zamknięta za sobą ciężkie drzwi wili z takim uczuciem, jakby zamykała grobowiec... „Trzeba się modlić za żywych i za umarłych“, szepnęła, ale jedno już było dla niej i ci, i tamci.

Powoli poszła nad morze. Nikogo, jak okiem sięgnąć, tylko z głuchym stękanem podnosiły się wielkie, ciemne fale — nadchodziła burza, z głębi wód szedł niepokój i zgłęb przygotowywały.

Była samotna w czasie i przestrzeni, jakby jedyną istotą w bezmiernym przestrzowie — nie za nią, ani przed nią...

którzy brali udział w krwawych rozruchach a nie chcą poddać się poprzednio postępowaniu dyscyplinarnemu. Minister radził posłom wpływać na młodzież, żeby poddała się postępowaniu dyscyplinarnemu, zapewniając, iż będzie ono tak łagodne, że zejdzie właściwie do prostej formy.

Można wątpić, czy komunikat ruski z tej rozmowy z ministrem prawdziwie rzecz przedstawia. Takie wyrażenie się ministra byłoby, bowiem przesądzeniem rzeczy i wychodziłoby na jakąś abolicję, do której minister prawa nie ma. Nie nawołujemy do ostrych środków przeciw młodzieży, lecz przemawiamy zawsze za ojcowiskim traktowaniem jej wybryków.

Trzecim wreszcie powodem niezadowolenia Ukrainców jest uchwalenie przez Sejm galicyjski ustawy finansowej przy ignorowaniu rozdzierającej uszy muzyki ukraińskiej. Oni byłiby woleli, żeby ich marszałek wyrzucił był za drzwi. Byłoby to „sławnie“, aniżeli być tak zignorowanym. Parlamentary klub ukraiński protestuje przeciw sankcjonowaniu ustaw, podczas tej obstrukcyi uchwalonych.

Tu skarżą się na nieporządek w Sejmie ci, którzy nieporządek robili. W prawie są oni, a nie ci, którzy mimo czynionych przeszkód, z wysiłkiem woli i poświęceniem zdrowia w pracy ustawodawczej wytrwali. Takie żale są płonne i śmieśnawe.

O to, że Sejm rozbici nie zdołali, mają pretensje Ukraincy do namiestnika dra Bóurzyńskiego. Liczyli na to, że on im pójdzie na rękę, i skorzysta z okazji, aby w Sejmie zamknąć.

Takiego namiestnika, któryby ich gwałty tołerował, nie dostaną Ukraincy nigdy. Mniejsza o obstrukcyje sejmowa, z którą radę dać sobie można, ale chodzi nam o te codzienne gwałty ukraińskie, coraz częstsze i zuchwalsze, które życie nie tylko Polakom ale i Rusinom, nie należącym do obozu ukraińskiego, nieznośnym czynią.

Tu skarżą się na nieporządek w Sejmie ci, którzy nieporządek robili. W prawie są oni, a nie ci, którzy mimo czynionych przeszkód, z wysiłkiem woli i poświęceniem zdrowia w pracy ustawodawczej wytrwali. Takie żale są płonne i śmieśnawe.

Z krakowskiej Rady powiatowej.

Rada powiatowa krakowska odbyła w sobotę zwyczajne swe posiedzenie pod przewodnictwem prezesa Skrzyńskiego. Posiedzenie poświęcone było głównie uchwaleniu budżetu powiatowego na r. 1911.

Zapomniała, że ma za sobą domy, miasto, ludzi, ich losy i przygody, wpatrywała się w grzmiazę, wodny przestwór, z takim natężeniem, jakby z łona wody, z za świata nadejść miała ku niej nowina istotna, owa prawda jedyna, której oczekiwała.

Poczuła nagłe, że wie doskonale, czemu się stały wypadki ostatnich miesięcy, cały ich przebieg wydał się jej logiczną budową zahaczających się w hańcach faktów, wiodących ją do wrót świątyni i za chwilę otworzy się słowo przybierające w jej myśli kształt widomy.

Zdenka klęka nad morzem śpiewającą, jak w dniu narodzin ziemi, dziką pieśń kołyszącą na sen o potędzie, w ten gwar jakby miliardów głosów wołających, w brzyzi fal wpadł jej śmiech radości i łzy dziękczynnego szczęścia...

Nowe, nieśmiertelne życie zaśpiewało w niej: z czegoś się zaczęło to, co się narodziło? Ze śpiewu fal o nieskończoności? Z gorących nocy w zapachu narcyzów skąpanych?

W dali, w ciemnej dali pozostały wszystkie sprawy, co się stały i umarły... nie ma z nimi sprawy dusza nieśmiertelna, której blask jest nieskończony, a żywot wieczny. Oto we wszechświecie, otworzył w łonie kobiety Życie nieśmiertelne, które w swoim rozkazem wywołuje z nieoświadczonego Istnienie... Niech się tak stanie...

dwoch dalszych gmin. Skutki tego uszczuplenia powiatu, których reprezentacja powiatowa obawiała się, wystąpiły w tym budżecie po raz pierwszy. Choćby wydatki zwłaszcza drogowe zmniejszono o 13.000 kor., mimo to podatki powiatowe musiano podwyższyć o 51 proc. na 58 proc. podatków bezpośrednich czyli o 7 halery na każdej koronie podatków bezpośrednich. Jest to głównie następstwem zmniejszenia się sumy przypisanych w powiecie podatków bezpośrednich z kwoty 348.500 kor. w roku 1909 na kwotę 205.000 kor. w r. 1910. Ulga, jaką miało być dla powiatu ukrajowanie dwóch dróg powiatowych, okazała się za małą, aby zapobiedz znacznemu podwyższeniu dodatków powiatowych.

Ponieważ wydatków dalej zmniejszać nie można było, przeto po ożywionej dyskusji Rada powiatowa przedłożyła budżet uchwalila i ustanowiła na rok 1910 proponowany dodatek powiatowy po 40 proc. podatków bezpośrednich, a łącznie z dodatkami drogowymi po 18 proc. podatków pobieranych z mocy ustawy drogowej, w wysokości 58 proc. podatków.

Łącznie z budżetem uchwalono zaciągnąć pożyczkę bezprocentową 16.000 koron z funduszu krajowego drogowego — i zamieścić wspólnego z miastem Kraków i z powiatem wielickim utrzymania okręgowego biura pośrednictwa pracy. Na żądanie Wydziału krajowego uchwalono wystawić imieniem powiatu deklarację ze zobowiązaniem się do pokrycia wszelkich pretensji, jakiegoby w ciągu lat dziesięciu zgłoszono, jako pochodzące z czasu przed ukrajowaniem dróg, a któreby dotyczyły gruntów stanowiących ukrajowane drogi powiatowe: 1) Władawską z Łobzowa do Niegoszowic, 2) Lisicki-Czerlichów, cz. jakiegokolwiek innego tytułu.

Najwyższą dyskusję wywołał wniosek wydziału w sprawie starania się o koncesję na myto drogowe. Chcąc funduszowi drogowemu przysporzyć dochodów, Wydział powiatowy na podstawie pozycjonnych przez p. inżyniera Turckiego obliczeń zaproponował postąpienie się o koncesję na myto drogowe na świeżo zrekonstruowanej drodze gminnej I klasy z Bronowic małych do Morawicy. Wniosek ten jako wsteczny wobec dokonanej w roku 1905 zniszczenia myt powiatowych usilnie zwalczał pp. Serczyk, Wieczorek i inni włościanscy członkowie Rady powiatowej. Wniosek ten w głosowaniu upadł nieliczną większością głosów.

Przy ostatnim punkcie porządku dziennego — podnoszono zażalenie na bardzo zły stan dróg prowadzących do miasta Krakowa przez terytorium w kwietniu r. b. do miasta wielicelone, zwłaszcza od Prądnika białego i od Toń. Przewodniczący przyrzekł odnieść się do magistratu krakowskiego o ich poprawę.

wiono wniosek o podniesienie subwencji na cele „Sokoła“.

W końcu p. Gołąb z Wadowic postawił wniosek nagły, aby zbierać składki groszowe na dokończenie budowy pomnika Kościuszki w Krakowie. Również rzucił myśl, aby urządzić podczas odsłonięcia pomnika Kościuszki taką samą uroczystość sokola w Krakowie, jaka miała miejsce w uroczystości grunwaldzkiej. Wniosek uchwalono i przekazano wydziałowi.

Wreszcie przystąpiono do wyboru nowego wydziału I. okręgu. Prezesem wybrano Władysława Turckiego, wiceprezesem Juliusza Dębickiego, a przy wyborach uzupełniających czterech członków wydziału, wybrano druhów: Szczęsnego Rucińskiego, Władysława Niemczyńskiego i Probaske. Do komisji rewizyjnej weszli druhowie: Serafin, Nigrin i Sematowski.

Loterya gospodarcza. Staraniem krakowskiego koła pań Tow. Szkoły ludowej odbyła się wczoraj po południu w hali Sukiennic loterya gospodarcza, z której dochód przeznaczono na polskie szkoły, ochronki i czytelnie na Śląsku austriackim, w powiecie białskim. Przy dwudziestu stołkach suto zastawionych fantami, przeważnie świątecznymi jak kiełbasami, szynkami, „babami“, piernikami i innymi produktami gastronomicznymi, petaly obowiązkowi gospodyn panie: Buszczyńska, Blotnicka, Chmielowa, Gustawska, Hennerowa, Hubaczówna, Krzewska, Kurkówna, Owczarkiewiczówna, Pelelenowa, Poźniakowa, Smiechowska, M. Siedlecka, A. Siedlecka, Wędkiewiczowa, Zaleska i Ziemołowiczowa. Loterya miała szalone powodzenie kasowe, ale należało oświadczyć się przeciw urządzaniu loteryi w hali Sukiennic. Przechodziłali jest za wąską, aby mogły poruszać się w niej tłumy publiczności, jakie zebrały się na wczorajszej loteryi. Nie możliwe było przedłożenie z jednego końca na drugi, gdyż lewą stronę hali zajęły stoliki z fantami. Cały pluton straży ogniowej pilnował porządku, jednakowoż było to ponad siły tych ludzi. Wśród tłumów publiczności grawasło bezkarnie dużo złodziei kieszonkarskich.

Otwarcie nowej szkoły gospodarstwa domowego odbędzie się we wtorek o godzinie 12 w południe przy ulicy Pędzichów 1. 15, w obecności wiceprezydenta Rady szkolnej krajowej dra Ignacego Dembowskiego. Na otwarciu będzie obecny prezydent miasta Krakowa, członkowie sekcji szkolnej Rady m. i Rady szkolnej okr. miejskiej, nadto zaproszeni przedstawiciele prasy.

Z teatru miejskiego. Próby z dramatu Merezkowskiego „Paweł I.“ odbywały się pod kierunkiem dyr. Solskiego, który odtworzył rolę tytułową. **Z teatru ludowego.** Na benefit uświetnionej artystki teatru ludowego, p. Maryi Grabowskiej, wystawił teatr ludowy w sobotę wesołą farsę pod tytułem: „Świat bez mężczyzny“ przez L. S. w szacie zlokalizowanej. Utwór ten, niezależnie od swego charakteru farsy, dotyka z humorem tezy społecznej, a mianowicie sprawy emancypacji kobiet. Treść da się opowiedzieć krótko:

Trzy panienki pragną własną pracą uczucie na utrzymanie pracować, a ulegając plomiennemu temperamentowi swaj dachowej kierowniczkę pannę, Wrzosek (Grabowska), pałają straszną nienawiścią do mężczyzny. Lecz nie taki dyabeł straszny, jak go malują. W stosownej chwili (naturalnie w akcie trzecim), po rozmaitych zabawnych przejęciach, wszystkie trzy emancypantki „z miłości“ za mąż wychodzą.

Rasę grano zupełnie poprawnie. Prym dzierżyła p. Grabowska, która doskonale postać emancypantki wyłożyła, i podarła, jakimi artystki obdarzone, były zastąpionym wyrazem sympatii, jaką sobie p. Grabowska u publiczności zdobyła.

Pani Roland z wdziękiem i temperamentem odegrała rolę rozkochanej panny, która tylko pod przynusem holdnie feministycznym prawiła. Panna Kolumbia stworzyła uśladną epizodyczną figurę starej panny, „susiaki z przeciwną“. Na osobną wzmiankę zasługuje p. Dębiewicz, który wyróżnia się specjalnym darem udatnego charakterowania się, a w grze zachowuje miarę artystyczną. Dobry epizodzik w roli „strocha domu“ dał p. Orwid, odtwarzając typ z bruku krakowskiego.

Licznie zgromadzona publiczność bawiła się wycisnieniem. **W. Kor.** Dyrekcyja komantkuje: Dzisiaj po cenach znizonych „Obrona Czestochowy“, której wznowienie spotkało się z wielkim powodzeniem. Na sobotę benefit p. St. Turkiego, reżysera i artysty, który z zapatem i pożytkiem pracuje na scenie ludowej już dwa lata. Benefitsant sam jest autorem sztuki, która będzie w sobotę po raz pierwszy przedstawiona p. t. „Krowderskie zuchy“. We wtorek rozpoczyna się w teatrze ludowym przedstawienia kinematografu z Warszawy. W przeszłych obrachach okazało się życie i Męka Chrystusa Pana. — Przedstawienia rozpoczynają się będa o godzinie 3 i trwać do 10 wieczór bez przerwy. Ceny bardzo przystępne: miejsca w łoży 1 kor., inne miejsca po 60 i 30 halery.

Z okazji świąt Bożego Narodzenia zaprowadza dyrekcyja kolei państwowych w Krakowie następujące nadzwyczajne pociągi między Krakowem i Zakopanem z wagonami wprost przechodzącymi: 1) W piątek 23 grudnia pociąg osobowy nr 49/1020, 1120/121/6120 z Krakowa (odjazd o godzinie 3:45 po południu) do Zakopanego (przyjazd o godzinie 9:57 wieczór). 2) W sobotę 24 grudnia pociąg osobowy nr 43/1014 1114/1213/6114 z Krakowa (odjazd o godzinie 10:30 przed południem) do Zakopanego (przyjazd o godzinie 4:29 po południu). 3) W poniedziałek 26 grudnia pociąg pospieszny nr 6101/1202/1101/1001/102 z Zakopanego (odjazd o godzinie 4:00 po południu) do Krakowa (przyjazd o godzinie 8:10 wieczór). Szczegółowy rozkład jazdy tych pociągów jest zawarty w kieszonkowym i dziennym rozkładzie jazdy ważnym od 1 maja b. r.

Wczorajszy popis gimnastyczny w Sokole zgromadził niezwykłą liczną publiczność. Program rozpoczął ćwiczenia dzieci, wykazujące sprawność nadzwyczajną, a następnie prace uczelniane druha Rucińskiego, kierownika ćwiczeń uczeń i pań, zarazem inicjatora pięknych obrazów w ćwiczeniach wolnych dla drużyn. Sprawność uczniów przynosi chlubę p. Holubki, który na popisie prowadził też widzianą już na zlocie ćwiczenia karabinami. Szkoła ćwiczeń na poręczach dała obraz, jak grono nauczycielskie prowadzi naukę ćwiczeń od najłatwiejszych do najtrudniejszych. W czwartym zastępie, który prowadził druh Adam Bieda, wyróżnili się zwinnością i nadzwyczajną poprawnością p. St. Bieda, Górski, Nowak i Holubek, wywołując następnie zamienienie tradniami ćwiczeniami na koniu, które prowadził p. Misąg. Nadzwyczajnym powstawał przedawcą p. Jan Biliński, znany i utalentowany pedagog-szermierz, jak prowadzi naukę szermierki poczynając od najprostszyc złożeń,

a kończąc wzorową lekcją z p. Hrebendą, uczniem gimnazjalnym. Jak te proste złożenia przechodzą w kombinacje szybkie, prawie niedostrzegalnych ruchów, wykazały asauty pomiędzy pp. inżynierem Aleks. Bobkowskim, Wład. Biedermannem, słuch. medycyny, członkiem grona nauczycielskiego w Sokole i kierownikiem nauki szermierki dla pań, z p. Bilińskim. P. Bobkowski pierwszy jest ze zwycięstw na turniejach, gdzie brał pierwsze nagrody, ostatnie czasy widzieliśmy go jako zwycięzcę na turnieju wojskowym, gdzie wziął złoty medal za spotkanie na florecy, a w końcu na turnieju grunwaldzkim, gdzie zyskał medal za spotkanie na pałasze. P. Biedermann znalazł także za turnieju w Pradze i grunwaldzkim, gdzie wziął pierwszy nagrodę na florecy, a drugą na pałasze.

Po popisie odbyła się wieczornica w górnej sali Sokola, na której bawiono się do późnej nocy. **Obchód św. Mikołaja.** W wczoraj odbył się w lokalu klubu pocztowego w Krakowie, obchód św. Mikołaja, urządny staraniem IX Kola T. S. L. imienia „Królowej Jadwigi“ Na uroczystość zjawili się bardzo dużo „grzesznych dzieci“, które słuchały z wielką uciechą licznych deklamacyj i olegacej szerczki przez ich rówieśników. Nad podziwi doskonale odegrały dzieci sztucznie Jadwigi z Łobzowa p. t. „Polski święty Mikołaj“, zbierając niemiłąkę oklaski. Podobała się także gra na skrzypcach, jednego z amatorów i tanciec czterech par „milusińskich“ pod kierunkiem p. Pol-Dolin-ki. Na koniec przemówił św. Mikołaj do zabawionej dziatwy i wręczył jej piękne podarunki. **Z Kola pań Straży polskiej.** Walne zebranie odbędzie się 12 b. m. o godzinie 6 wieczór w sali Rady powiatowej (Piłarska 1) na które zarówno członków, jak i wszystkie panie interesujące się sprawą popierania i rozwoju przemysłu naszego najprzejmiej zarząd zaprasza.

Z Tow. miłośników cytry. W sobotę w lokalu Tow. miłośników cytry odbył się wieczór muzyczny-wokalny. Na obfity program złożyły się następujące produkty: Orkiestra (tambur-mandolinistów pod wytrawnym kierownictwem p. Senowskiej, „Na Runicia“ i „Serenadę weselną“ Kłosa. Panna Hofman odśpiewała miłym i wyszkolonym głosem Niewiadomskiego „Jakże cię mam brać dziewczyno“, panna Pisarska kilka aryj z „Halki“, Obie solistki oklaskiwano.

Prof. T. Stach i cały zespół cytry, odegrał uwerturę Keller-Bela, a kwintet cytryowy fantazję koncertową Einsteina. Program uzupełniła piękna deklamacyja B. Borzewska, art. teatru miejskiego. Oddalałowała ona wśród burzy oklasków, kilka wyjątków z dzieł Wspaniałego, z „Kazimierza Wielkiego“ i „Bolesława Śmiałego“. Sala była pełna.

Z Polskiego Związku niewiast kat. Komunikacyja nam: Czytelnia i wypożyczalnia Polskiego Związku niewiast katolickich (Płac Spiski I. p.) wprowadziła od grudnia skutkiem wielokrotniej objawionego życzenia wysyłać książkę dla abonentów na prowincyi. Wypożyczalnia posiada obecnie bibliotekę liczącą około 4 tysięcy tomów, która zawiera wartościowe i dorobowe dzieła w języku polskim, francuskim, angielskim, niemieckim i włoskim — i stała zwiększa się przez zakupno ukazujących się nowości literackich. Abonament wynosi tylko 50 hal. miesięcznie, także dla osób nie należących do Związku. Czytelnia, posiadająca kilkanaście bieżących czasopism, otwarta jest codziennie od godz. 11—1 i od 3—7, dla abonentów i dla członków związku bezpłatnie, dla innych osób za opłatą 10 hal. każdorazowo.

Wykazano przez uczestników jednego kłosa zawodowego dla kroju i szycia bielizny w Krakowie urządzonego przez Wydział krajowy, otwartą będzie w lokalu wystawy budowlanej (alica Straszewskiego 1. 28) w niedzielę dnia 14, 15 i 16 b. m. od godz. 10 rano do 7 po południu.

Sprzeniewierzenie. Onegdaj zawiadomiono dyrekcyje policyi, że kierownik znanego w Krakowie składu futer, istniejącego pod firmą „Bouffal“ przy placu Maryackim 1. 9 nazwiskiem Stanisław Rein, sprzeniewierzył na szkole właścicieli składu znaczną sumę pieniężną i zbiegł w niewiadomym kierunku wraz z żoną i dzieckiem. Rozzesłano listy gończe za zbiegiem, który prawdopodobnie wyjechał do Ameryki.

Kradzież w pociągu. Na linii Sokal-Jarosław-Kraków, skradziono w nocy z dnia 10 na 11 b. r. z wozu pakunkowego, z zamkniętą kufra na zdokę pani I. Z., biżuterję około 2.000 koron. Młode skradzionkami przedmiotami były dwie złote broszki z szafirami, antyki, dukat z Matką Boską oprawny, kilka złotych pierścionków, jeden z nich z drogocennym złotym brylantem i zegarek pamiątkowy srebrny z literami S. Z. Wdrożono śledztwo.

Kradzież. Ubiegłej nocy zakradli się do szynku Goldberga na rogu ul. Stolarskiej nieznan sprawcy i skradli około 900 koron gotówki.

Aresztowano wczoraj Leona Oprycha, 31-letniego kelnera z Bochni, za kradzież futra z mieszkania p. Józefa Kirschnera, nadkomisarza kolejowego, zamieszkałego przy ulicy Radziwiłłowskiej 23.

Z Podgórzia. Wczoraj do mieszkanka Józefa Rubinstaina przy ulicy Krakowskiej włamali się nieznan sprawcy, oderwawszy rygle od drzwi. Skradziono tam z szafy dwa złote zegarki z łańcuszkami, trzy złote pierścionki, dwie pary złotych koralczyków i wiele innych przedmiotów, których wartość ocenijają na 600 koron.

Z kraju.

Chranów, 10 grudnia. (Pożegnanie urzędnika. — Przeł. wyborami. — Teatr lwowski. — Morderstwo.) Przeniesiono święto z Chranowa, w charakterze kierownika starostwa, do Tarnobrzegu, sekretarza namiestnictwa p. Stanisława Krasnińskiego, żegnali w ubiegły wtorek przedstawiciele wielkiego przemysłu górniczego i fabrycznego w powiecie, zebraniem towarzyskiem w liczbie kilkudziesięciu osób. W przemówieniach podnoszono obywatelską działalność p. Krasnińskiego na stanowisku urzędowym i zasługi położone w powiecie a ogólny wyraz żalu, że powiat chranowski opuszcza, był wymownym dowodem sympatyi, jaką u wszystkich sobie zyskał przez czas swego pobytu w naszym mieście.

W najbliższej przyszłości odbędą się w mieście naszym wybory połowy Rady gminnej. Spodziewać się należy, że wszędzie wśród wyborców akcyja celem wyboru odpowiednich kandydatów wypadnie jak najpomysłniej a nowo obrani rady gminni nie będą szczęśliwi tudzież okoli pracy nad rozwojem miasta, którego aktualne potrzeby są jeszcze bardzo znaczne.

Onegdaj w wsi Maślachowicach w czasie zabawy weselnej w domu jednego z miejscowych gospodarzy przyszło do bójki, w czasie której zabito 19-letniego parobczaka. Sprawców aresztowała żan-

dermerya, a śledztwem w tej sprawie zajął się powiatowy sąd w Chranowie.

Wątko życia kulturalne Chranowa ożywają perdydnie odbywające się w sali „Sokoła“ przy licznej audytorjum złożonej z miejscowej inteligencji wykłady z ramienia Towarzystwa powszechnych wykładów uniwersyteckich w Krakowie. Nadzwyczaj sympatyczną atrakcją była u nas w ubiegłą niedzielę gościna lwowskiego teatru ludowego, który dał tylko jedno przedstawienie znakomitej sztuki Gabryeli Zapolskiej „Panna Malczewska“. Poszczególne role ku ogólnemu uznaniu wypełnionej po brzegi sali odegrali pp.: Olska, Kamilewicz, Stawisz, Grafczyńska, Czajkowska, Piłarski, Helleński, Bielecki, Senowski, Kowalski, Zarucki, Adamowicz, Karliński, Czajkowski.

Oświęcim, 11 grudnia. Wczoraj obchodziło li-czne grono przyjaciół i kolegów zawodowych wspólną ucztą w sali hotelu Herza imieniny powożenie lubianego i ogólną sympatyi się cieszącego naczelnika tutejszego urzędu pocztowego p. Aleksandra Orłowskiego. Wchodzącego na salę solenizanta powitało piękny, doskonale odśpiewanym polemcom tutejsze Kółko śpiewackie, którego założycielem i artystycznym kierunkiem od 9 lat jest p. Orłowski. Honorowe miejsce przy stoje zastawionych stołach zajął solenizant, mając po prawej ręce burmistrza p. Mayzla, po lewej delegata Sokola p. dra Słószarczyka, obok zasiadli delegat Rady powiatowej p. Śnieżek, szefiwa Wajda, dr Bałanda, sekretarz sekcji Związku fabrycznego dr Reich, dr Hanakowski, aptekarz Drzymała i wielu innych. Szereg toastów rozpoczął prezes Kółka śpiewackiego dr Hanakowski, imieniem miasta złożył życzenia w pięknym przemówieniu p. burmistrz Mayzel, imieniem Sokola wniósł toast dr Słószarczyk, wreszcie imieniem członków chóru swemu ukołochanemu dyrygentowi złożył serdeczne życzenia regoryzant praw p. Łopata.

Wzruszony solenizant podziękował w dłuższym przemówieniu za złożone mu życzenia i zgotowaną owocną i zakończył toastem „Kochajmy się“. Serdecznie a m. in. pogawędził, przepłałana pięknie śpiewem Kółka śpiewackiego pod batutą solenizanta przeciugając się do późnej godziny. Z inicjatywy p. Orłowskiego zebrano znaczniejszą kwotę na budowę własnego gmachu Sokola.

Grybów, 11 grudnia. Na nadzwyczajnym posiedzeniu Rady gminnej nadano obywatelstwo honorowe: Aleksandrowi Stachowi, staroście i Eugeniuszowi Zabierowskiemu, radcy sądowemu i marszałkowi Rady powiatowej w Grybowie.

Samobójstwo żołnierza. Z Rzeszowa piszą nam: W sobotę rano o godzinie 5 rozległ się strzał w kancelaryi kompanii 40. p., gdzie właśnie przed chwilą wszedł podoficer rachunkowy Bolesław Górski. Żołnierze, pełniący służbę, wpadliż zaraz do pokoju, zastali Górskiego już dogorywającego; mimo natchemstowej pomocy denat umarł. — Powodem było sprzeniewierzenie około 100 koron z pieniężnej kompanii; Górski trwonil je po kawiarniach, gdzie w ostatnich dniach całe noce przesiadywał. Górski pochodził z Dzikowa (powiat Tarnobrzeg) i liczył lat 32.

Samobójstwo ucznia gimnazjalnego. Z Brodów donosi nasz korespondent: Wczoraj w niedzielę między godz. 10 a 11 wszedł do skłonu lwianckiego uczeń VII kl. gimn. Wiederbart a pokazując rewolwer, zażądał naboju. Na odpowiedź kupcewa, że uczniom nie wolno podobnych rzeczy sprzedawać. Wiederbart przyłożył sobie do skroni rewolwer, w którym jeden naboju się znajdował i wypalił. Padł na miejscu trumem. Przyczyna samobójstwa nieznana. Dł. on ogólny sądowy po nauczycielu lwowski.

Nowe urzędy pocztowe otwarte będą 16 bm. w Siedliskach koło Dynowa i w Białce koło Nowego Targu.

Ze świata.

Sprawa hr. Ronikiera. Jak już donieśliśmy, hr. Ronikier, oskarżony o zamordowanie ucznia Chranowskiego w pokojach umelbowanych przy ul. Marszałkowskiej, oddany zostanie dla zbadania jego stanu umysłowego do Tworek. Donoszą o tem następujące szczegóły. Hr. Bogdan Ronikier przewieziony został w więzienia śledczego do V. wydziału karnego warszawskiego sądu okręgowego, gdzie sąd zgodnie z wnioskiem prokuratora miał rozważyć poruszoną przed kilku miesiącami kwestyję jego nieopczykności umysłowej. Hr. Ronikier zewnętrznie zmienił się bardzo, zapuszczył w więzieniu obryzania broda, zaniebdany ubiór, nie przypominający prawie wcale wesołego i el-ganckiego salonowca, tak po ularnego w swoim czasie w Warszawie; krzyż wyszły na piersiach, drugi krzyż zawieszony na szyi, książka do nabożeństwa w ręku, — oto nowe cechy, tak sprzeczne z dawniejszą powierzchownością hr. Ronikiera, który, siedząc pod konwojem żołnierzy, modlił się i głosił coś niezrozumiałego o „objawieniach“, jakich doznał w więzieniu.

Więś o przybyciu do sągu hr. Ronikiera nafer szybko przebiegła kulnary sądowe i mnóstwo osób przewinęło się przez sale wydziału V., aby urzęd oskarżonego. Te natarczywe oględziny wywołały wreszcie okrzyk oskarżonego:

— „Cóż to? czy jestem dziewczyną w domu publicznym? czego mnie tak oględzają!“

Decyzya rozstrzygająca stan pozycyjności umysłowej hr. Ronikiera nie zapada jeszcze; tymczasem postanowiono odeśłać go do Tworek pod obserwacyję psychiatrów. Gdy owi wydadzą swą opinię, hr. Ronikier ponownie stawiony będzie przed sąd i wówczas dopiero kwestyja jego pozycyjności zdecydowana będzie stanowczo, w zależności zaś od wyników badania, sprawa bądź przesłana będzie do osądzenia, bądź też zostanie umorzona.

Strajk chrystów opery w Wiedniu zakończył się w sobotę. Chórzyści w dniu tym przybyli rano na próbę z „Barona cygańskiego“. Podjęto pracę, jak gdyby nic się nie stało, gdyż na polecenie najwyższego ochmistrza dworu, ks. Montenuovo, nie urządzono żadnej manifestacyi.

Nowe przedpusta w intendaturze rosyjskiej. Z rozporządzenia senatora Garina odbyła się w sobotę rewizyja w lokalu niemieckiej firmy „Karol Spahn i syn“ w Petersburgu. Szeł tej firmy jest prezesem niemieckiego Towarzystwa dobroczynności w Petersburgu, firma zaś odławna jest dostawczynią ministerstwa wojny. Rewizyja ta ma związek z dostawami dla armii rosyjskiej, zwłaszcza dla artyleryi. Po dokonaniu rewizyi senator Garin skontrolował wszystkie księgi, celem stwierdzenia, czy i jakie przepokpsta popełniła firma przy dostawach wojkowych.

Pejnyden profesorów. W dziennikach berlińskich ogłosili sekundanci profesora Bernharda następujące oświadczenie: 1) Powodem zatargu była osobista obraza; 2) Profesor Sering przyjął wyzwanie ze strony prof. Bernharda; 3) Prof. Sering

udaremnił zgromadzenie się zwoleńczego sądu honorowego i przez to wykluczył możliwość ugodowego załatwienia sprawy; 4) Profesor Sering w rozstrzygającej chwili nie chciał stanąć do pojedynku.

Zabójstwo na tle wyborów. Telegram z Londynu donosi: Nieznany z nazwiska chłopak zastrzelił w Belfast na ulicy ucznia szkoły miejscowej, Aleksandra Clarkego. Oni chłopiec zapisał Clarkego, za kimby głosował, Clarke odparł, że na unioniste, a wtedy chłopak wy dobył rewolwer i strzelił do Clarkego. Zabójca mimo pościgu uknął. Clarke, przewieziony do szpitala, umarł wkrótce.

Katastrofa w odlewaniu żelaza. Gdy w odlewni żelaza w Bochum robotnicy, zajęci odlewaniem kół, stali koło zbiornika z płynnym żelazem, zbiornik przewrócił się, a płyn w ilości 13.000 kilogramów rozlał się. W rozżarzonej do białości masie spłonęło 4 robotników, jeden zaś odniósł ciężkie rany z poparzenia.

Nowa rewolwa marynarzy brazylijskich miała wybuchnąć na okrętach wojennych w Rio de Janeiro. Zbuntował się: również batalion piechoty marynarskiej na wyspie Das Cobras, ale wkrótce został zmuszony do poddania się. Marynarze również poddali się i w mieście panuje spokój. Donosi o tem paryska Azeneya Havasa na podstawie prywatnych telegramów z Buenos Aires.

Krwawe naady Beduinów na koleje. Z krainy Hedžas nadeszły wiadomości o krwawych napadach Beduinów na koleje. Kraina Hedžas, także Hedžas leży w północnej części zachodniego wybrzeża Arabii, nad morzem Czerwonem, i tworzy wylaję państwa tureckiego o przestrzeni 250.000 kwadratowych kilometrów. Liczba mieszkańców wynosi około 300.000 głów, chociaż Hedžas jest przeszło 3 razy większy niż Galicya. Wśród kamiennych pustyni znajdują się nieliczne, ale czynne i obszerne oazy. Klimat jest suchy i gorący. Głównymi miastami są Mekka i Medina. Rząd turecki utrzymuje tam zawsze znaczną siłę zbrojną, mimo to nie może ujarzmić Beduinów. Odkąd zbudowano tam kolej, Beduni co pewien czas napadają na stacye i pociągi, niszcząc wszystko. Takie napady urządził obecnie, około 5.000 Beduinów napadło na miejscowość Korak. Zabili urzędników z rodzinami, sprawili rzeź pomiędzy chrześcijanami i wycięli w pięć zatogę wojskową. Urzędowy komunikat z Konstantynopola twierdzi, że Beduni napadli na wszystkie stacye kolejowe od Katrane do Saife i wymordowali wszędzie cały personal. Idący do Katrane pociąg musiał powrócić i wykołcił się.

Zmarli. Olga z Zawiejaskich Swierachowa, żona lekarza, bardzo czynna wśród Polonii czernowieckiej, umarła w Wiedniu. Pogrzeb odbędzie się w Krakowie. Bartłomiej Drylak, emer. inspektor podatkowy w 82 roku życia umarł w Pogórze.

Na pomnik T. Kościuszki złożyła 3-klas. wydz. szkoły męskiej w Podgórzu 2 K.

Składki. Dla Tow. Szkoły ludowej złożył Karol N. z Warszawy 2 K. jako przegrany zakład. Na gwiazdke dla dzieci polskich w M. Ostrawie złożył p. Modesta Mian Głowka 4 K.

Mianowania i przeniesienia. Prezydent krajowej dyrekcyi skarbu zamianował koncepcego praktykanta Józefa Piotrowskiego koncepistą skarbowym w X klasie rangi.

Z kalendarza. W poniedziałek 12 grudnia: Aleksandra Dyakowicz umarł; we wtorek 13 grudnia: Łucyja, Otylija i Eugeniusza; we środę 14 grudnia: Izidora m. i Strydona.

Wśród słońca dnia 13 grudnia o godzinie 7 m. 32, zachód o godzinie 3 min. 36; długość dnia 6 godzin 04.

Z krakowskiego obserwatorium. — Dnia 11 grudnia termometr doszedł do + 5,5 do 11,6 C; — barometr podniósł się.

— Dnia 12 grudnia o godzinie 7 rano stan barometru 38,2 mm, termometru + 10,6 C; wiatr północny.

Repertuar teatru miejskiego im. Ślůwackiego w Krakowie.

W poniedziałek: „Prometeusz skowany“. We wtorek: „Karykatyry“. We środę: „Kusalka“.

Repertuar teatru ludowego. W poniedziałek: „Obrona Czestochowy“.

Uniwersytet ludowy im. Adama Mickiewicza w Krakowie, Szewska 16.

W poniedziałek: Dr Stanisław Kot: Multatuli. Z cyklu: Wiek XIX. (3 wykłady). We wtorek: P. Wilhelm Feidman: Literatura polska w XIX wieku. Z cyklu: Wiek XIX. (V wykład).

Powszechne wykłady uniwersyteckie (w auli i szkoły realnej o godz. 6 w.)

W poniedziałek: Prof. univ. dr Tadeusz Grabowski: O nieznanym utworach Mickiewicza. (Wykład ostatni). We wtorek: Dr Władysław Florjowski: Józef Potuchowski (3 wykłady).

Teatr miejski.

„Karykatyry“. Studium sceniczne w 4 aktach J. A. Kisielewskiego.

Po dłuższym okresie czasu powrócił w sobotę na scenę utwór, który przed 12 laty zapowiadał teatrowi polskiemu zaranie pierwszorzędowego talentu dramatycznego, „Karykatyry“, pierwocina twórczości J. A. Kisielewskiego, posiadają ten żywiołowy rys intuicji, która jest podstawą warunkującą wypowiedzianie się talentu. Czem bujna młodość autora nasiąknęła w okresie życia studenckiego, co podsunął mu przed oczy władzyiżymy obserwacyi, skierowanej na nowoczesne kierunki życia i przemiany w pojęciach i literaturze, to wszystko stęzło w tym pierwszym wybyisku jego fantazyi autorskiej. To studium sceniczne, choć niedociągnięte w rysunku, choć w polowie akcyi urwane, jest przecież dokumentem epoki, w której pozostało, dokumentem życia i dokumentem talentu Kisielewskiego.

W „Karykatyrach“ tętni żywy puls życia, odbija się w miniaturze kierunek myślenia nie tylko pewnych sfer młodzieży, ale całej doby kiełkowania krańcowych zasad. Ten szarpający się w wiekach obowiązkowi Antos Relski, nie umiejący zdobyć ani na męski czyn posłubienia uwiedzionej Zofii, ani na zerwanie z nią, pragnący ożenić się z pełną życia, kapryśną, ale kulturalnie równą sobie Stefanią, a nie mający siły wypłacić się ze stosunku z uległą i pokorną kochanką, jest świetną w galerii obyczajowych figur współczesnych postacią nobilitującą brak woli, połączonej z pożądaniem uciech życia.

„Karykatyry“, wystawione ongi za dyrekcyi Pawlikowskiego, wyhodowane w atmosferze ś. p. Paonu, Przybyszewskiego i peleryn studentkich z cukierki Michalika, mają na scenie kra-

Kronika.

Kraków, 12 grudnia.

Z niedzieli. Pewna babunia, pamiętająca za mierzehle czasy i licząca dotąd na złote polskie, ma zwyczaj stwierdzać każdego poranku po odbyciu pacierzy, jaki święty „wypadł“ na ten dzień. Wyjęła też wczoraj stary i zatłuszczony kalendarz „staletni“, chcąc dowiedzieć się o patronie wczorajszej niedzieli. Przez rogowe okulary, oparte na końcu nosa odczytała półgłosem: „Damazy“. I zaraz przypomniała sobie fatalne nazwisko „Mazowiec“, „Mazowiec“ i babunia zaczęła rozmyślać, jakie modlitwy należy odmówić z tego powodu na rozmaite intencye. Jakby na pościech strapionej babuni teatr ludowy dał wczoraj po południu „Obronę Czestochowy“. Rzeczywiście dziełaj potrzebne Czestochowe silnej obrony przed rozmaitemi najzdamami. Ale i te zakusy rozbijały się na niewzruszonej epoce jasnogórskiej.

Poza tą okolicznością niedziela wczorajsza nie odznaczała się niczem nadzwyczajnem. Niezwykłe tylko jak na grudzień ciepło panowało także wczoraj, nie budząc zadowolenia u tych, którzy chęliby użyć trochę dalszej przechadzki. Rozmiekle chodniki na plantach nie nadawały się parku do spaceru, podobnie jak piękna alea obok parku Jordana. oświetlona lampami acetylenowymi.

kowskiej tradycję jednej z najlepiej przygotowanych i wyróżnionych sztuk doby najnowszej. Swego czasu nietylko rysunkiem figur, nastrojami i brawurą studenckiej gwary sztafa ta stała, ale także znakomitem wykonaniem ról głównych.

Z dawnej obsady z przed lat 12 nie pozostał niestety już nikt. Wczorajsze wznowienie było z tego względu dla wykonawców premierą. Tem godniejszymi podniesienia były ich usiłowania, że wynik przedstawienia artystycznym poziomem przewyższył oczekiwania. Dawno nie widzieliśmy na scenie naszej tak starannie i pomysłowo wykonanej całości, tak dobrze postawionych i drobiazgowo wyczelowanych ról. I choć czas wyschnął piętno na tym utworze, choć nie działają wczoraj tak, jak w dobie swego ukazania się po raz pierwszy na scenach polskich, to jednak zachował on dosyć mocy artystycznej, aby stwierdzić trwałą żywotność. Tę żywotność podtrzymywał skutecznie wzorowy zespół aktorów, w nowej kaskadzie obsadzie. Wprawdzie najlepszy ansambl nie zastąpi znakomitej gry p. Siemaszkowej i s. p. Romana, ale bądź co bądź wczoraj zasłużyli na dużą pochwałę dzięki umiejętnemu wyzyskaniu sił aktorskich.

Panna Janiczówna, grająca rolę Zofii, z zadania wiele odpowiedzialnego wywiązała się nadszpodziewanie dobrze. Gra jej tężnia prawdy i szczerości życia. Młoda artystka złożyła nią dowód, że talent jej rośnie i pogłębia się, a praca wydaje chwalebne rezultaty. Sceny końcowe aktu pierwszego i czwartego oddała p. Janiczówna z doskonałym akcentem szczerości w głosie, podczas gdy całość roli miała piętno pracy myśli. P. Weychert grał Antoniego Reńskiego bardzo powściągliwie i trzymał go z właściwą sobie metodą w północach. Jedną z najlepszych postaci w sztuce dał p. M. Węgrzyn w roli Borkowskiego. Dobrze ujęta charakterystyka, przechodząca w karykaturę, doskonały typ w rysunku roli i dobroduszną jowialność, której jaskrawa antyteza był pełen energii okrzyk: „Od córki mi wara!”, dopełniły pierwszoplanowej galerii figur.

Interesująca w ujęciu postać znużonej panny dała p. Zarzycka, doskonałą matką była p. Wolska. Z postaci drugoplanowych wypykły się zresztą sylwetki typów w grze pp. Leszczyńskiego, J. Węgrzyna, Siemaszki i Szymborskiego. Pełną temperamentu rolę Stefani grała z temperamentem i finezyą p. Morozowiczówna, której najdrobniejsza kreacja daje świadectwo bytnemu talentowi, nie dość wykorzystanemu przez dyrekcję. Związek charakterystyczny w rolach kobiecych znalazł doskonałe przedstawicielki w pp. Modzelewskiej i Szubickiej.

W. Pr.

Kronika lwowska.

Lwów, 12 grudnia.

Falszerstwo świadectw szkolnych. Przez dwa dni przed trybunałem karnym we Lwowie toczyła się rozprawa przeciw teracyanowi I.V. gimnazjum Ant. Kliszowi, dalej em. kierownikowi szkoły w Starom Siolu, Stan. Żurawskiemu, murarzowi Janowi Zajacowi i towarzyskom, oskarżonym o fałszowanie i użytkowanie fałszywych świadectw z 4 klasy szkół ludowych, w celu uzyskania posad słaq i robotników kolejowych. Trybunał uznał winnym zbrodni oszustwa i skazał murarza Jana Zajacę na 5 miesięcy ciężkiego więzienia obustronnego postem co tygodnia, teracyana Ant. Kliszę na 4 miesiące ciężkiego więzienia obustronnego postem co tygodnia, Stan. Żurawskiego na 2 miesiące ciężkiego więzienia z postem co miesiąca. Z reszty podsądnych, którzy korzystali ze świadectw, dostarczanych przez powyższą trójkę, zostali skazani: Stef. Łopuski, Dymtro Kohutyński i Józef Werschner każdy po jednym miesiącu ciężkiego więzienia z postem co tygodnia. Jana Spóradyka, Jana Wolańskiego, Jana Maruszczaka i J. Komendę uwolniono.

Z kraj. Związku zdrojowisk i uzdrowisk. Drugie walne zgromadzenie, którego pierwszym celem będzie uchwalenie nowego statutu i wybór nowego zarządu, w miejsce dotychczasowego prowizorycznego, odbędzie się w dniu 17 b. m. o godz. 5 po południu w sali nr 43 Instytutu technologicznego Izby handlowej i przemysłowej we Lwowie przy ul. Bourlarda 1. 5 (bojowej Batorego). Dzień poprzedzający będzie dotychczasowy zarząd Związku również o godzinie 5 po południu w tym samym lokalu.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie. We wtorek: „Walkiria”. We środę: „Noe listopadowa”. We czwartek: „Wesoły chłop”, operetka Falla. W piątek: „Wesoły chłop”. W sobotę po południu: „Otello”; wieczór: „Wesoły chłop”.

B. Gabryelska, Krzysztofory Kraków. Wynajmuje i sprzedaje pierwszorzędnych fabryk fortepianu, pianina, harmonie i pianole z gotówką lub na spłaty nawet dwudziestomiesięczne. Instrumenty używane od cen najniższych.

Rozdanie nagród Nobla.

(Telegramy „N. Reformy“ z dnia 12 grudnia).

Stockholm. Onegdaj rozdała nagrodę Nobla po raz dziesiąty. Z 4 nagrodzonych byli obecni prof. Van der Waale z Amsterdamu (nagroda z fizyki), prof. Wallach z Gettynge (chemia) i prof. Kessel z Heidelbergu (medycyna). Za nieobecnych Pawła Heysego odebrał nagrodę literacką poseł niemiecki hr. Pückler.

Sekretarz Akademii umiejętności dr Af. Wirsen oświadczył, że Heyse otrzymał ten zaszczyt na propozycję sześciu wybitnych niemieckich literatów, artystów i filozofów. Po uroczystości odbył się bankiet na cześć nagrodzonych, w którym wzięli udział: następcą tronu z małżonką i inni członkowie rodziny królewskiej i 300 gości. Następcą tronu wygłosił wspomnienie o Noblu, „antykwarz państwa” prof. Montelius wniósł toast na cześć nagrodzonych, poczem odpowiadali: poseł niemiecki i nagrodzeni.

Samorząd miejski w Królestwie.

(Telegramy „N. Reformy“ z dnia 12 grudnia).

Petersburg. W sobotę w komisji samorządu wyniknęła ostra dyskusja z powodu sprawy, czy wolno będzie udzielać zapomogi prywatnym szkołom bez zatwierdzenia władzy.

Październikowiec Godniew żądał ażeby samorząd miejski w Królestwie Polskim miał prawo udzielania subsydiów w szkołom prywatnym do wysokości rubli 3.000 bez żadnego zatwierdzenia przez władzę.

Przeciw temu ostro wystąpił przedstawiciel rządu Ancyerow w ówczesną obronę Godniew opuścił posiedzenie oświadczając, że więcej już nie powróci.

Ancyferow dowodził, że zatwierdzenie przez rząd zapomóg, udzielanych szkołom prywatnym, jest konieczne i bez uchwalenia tego zastrzeżenia rząd cofnie cały projekt.

Ostatecznie komisja zmuszona była ustąpić i zgodziła się, że udzielanie zapomóg szkołom prywatnym przez samorząd w Królestwie Polskim zatwierdza władzą swoją gubernator, nie zaś minister.

Artykuł 117 projektu, orzekający, iż wiceprezydent miasta nie może być żyd, jak również wśród zarządu miejskiego może znajdować się tylko jeden żyd, przeszedł w redakcyi wbrew protestom Grabskiego i Friedmana, którzy proponowali, aby artykuł ten wykreślić. Praca komisji prawdopodobnie będzie ukończoną przed nadchodzącymi ferjami świątecznymi. Dotychczas przyjęto 127 artykułów.

Komisja Dumy do spraw miejskich, zgodnie z projektem ustawy miejskiej w Królestwie Polskim, wypowiedziała się za pozabawieniem żydów prawa wyboru na prezydentów miast, wiceprezydentów, lub pełniących ich obowiązki, tudzież na urzędy sekretarzy rad miejskich.

Bunt floty w Brazylii.

(Telegramy „N. Reformy“ z dnia 12 grudnia).

Paryż. Agencja Havasa donosi z Rio de Janeiro pod datą 11 b. m. g. 3 min. 55 po południu:

Dziś o godz. 5 rano zaalarmowane zostało miasto silną kanonadą. Zbuntowany okręt „Rio Grande do Sul“ ostrzeliwał miasto. Baterie lądowe odpowiedziały na ogień. Bombardowanie trwa dalej. Panuje wielka panika. Widać ludzi, między nimi wielu rannych, uciekających na wszystkie strony.

Bombardowanie wyspy Cobras.

Rio de Janeiro. Podczas bombardowania wyspy Das Cobras ogień okrętów wojennych popierały baterie lądowe. Po południu o godzinie 3:50 wstrzymano bombardowanie, gdyż zbuntowani prosili o zawieszenie broni do godziny 10 i pół przed południem, aby mogli uprzątnąć rannych.

O godzinie 11 podjęto na nowo bombardowanie na nowo. Jeżeli zbuntowani nie poddadzą się będzie wykonany atak. — Zbuntowani ponieśli już wielkie straty.

Poddanie się rokossan.

Paryż. Ag. Havasa donosi z Rio de Janeiro pod datą 12 b. m. o g. 1 m. 25 rano: Ubiegłej nocy zbuntowani marynarze usiłowali uciec. Wielu z nich pojmano. Wojsko lądowe obsadziło dziś rano wyspę Cobras, gdzie nieliczni powstańcy, którzy się tam jeszcze znajdowali, nie stawiali już oporu. W mieście panuje znowu normalne życie.

Rio de Janeiro. Godzina 11 w nocy, Senat uchwalił, mimo opozycji członka Ruy Barbasas, za wzięcie stan oblężenia na przeciąg 30 dni. Ruch powstańczy został zupełnie stłumiony. Bataliony strzeleckie poostańców zostały częściowo zniszczone, a po stronie ich było około 200 ludzi zabitych i rannych.

Rio de Janeiro. Bunt na okręcie „Rio grande do Sul“ trwał tylko bardzo krótko. — Na pokładzie tego okrętu zginęło kilku marynarzy i jeden oficer. Obustronny ogień artylerji był bardzo gwałtowny i trwał do godziny 3 i pół po południu. Baterie lądowe ostrzeliwały wyspę, zaś z wyspy ostrzeliwano baterie fortyfikacyj miejskich. Szrapnel, wyrzucony z armat zbuntowanych marynarzy, spowodował bardzo wiele ofiar na wybrzeżu i w ulicach położonych blisko budynku senatu.

Przesilenie.

(Telegramy „N. Reformy“ z dnia 12 grudnia).

Wiedeń. Wszystkie dzienniki wiedeńskie zamieściły wczoraj artykuły poświęcone przesileniu i sytuacji, wywołanej sprawą kanałów. Tak samo pisma niedzielne komentują w sposób nieżyczliwy dla Polaków ostatnie wypadki parlamentarne, ostrzegając Koła polskie przed następstwami przesilenia.

„Sonn. u. Montagsztg.“ zapewnia, że bar. Bienerth i cały gabinet oświadczył, że się solidaryzuje z ministrem skarbu co do niemożliwości budowy kanałów. Bar. Bienerth i nadal cieszy się zaufaniem korony. Dzienniki apelują do Polaków, aby nie narządzali swego stanowiska i nie robili w obecnej chwili trudności.

„Montags Revue“ (organ Bilińskiego) w artykule, omawiającym sytuację, wywodzi: Biliński, który jest członkiem Koła polskiego, przedłożył na posiedzeniu Rady ministrów żądanie Koła polskiego w sprawie kanałów. Jako minister skarbu oświadczył jednak, że ze względu na koszt budowy, realizacja tego życzenia Koła polskiego jest niemożliwa. Rada ministrów jednomyślnie przyłączyła się do zdania ministra Bilińskiego. W dalszym ciągu autor tego artykułu polemizuje z pos. Korytowskiem, któremu zarzuca, że prowadzi obecnie akcję opozycyjną w Kole polskim i zapytuje go, dlaczego on, jako minister skarbu, nie budował kanałów?

Polakom — wywodzi dalej „Mont. Revue“ — grozi obecnie niebezpieczeństwo utraty ich przywilejowanego stanowiska politycznego. Ale są jeszcze w Kole polskim ludzie, na których liczyć można, że uda się im może w ostatniej chwili wstrzymać Koło polskie od nierozważnego kroku.

Jest bowiem pewnym, że ministerstwo Bienertha — jeżeli poseł Głębicki da we wtorek odpowiedź odmowną — poda się do dymisji i rzeczywicie ustąpi, aby następcą jego mógł na czas załatwić prowizoryum budżetowe i statut Banku wspólnego. — Gabinet Bienertha chce ustąpić z honorem.

Czy jednak nie wynika z tego dla parlamentu, a zwłaszcza dla Polaków, bardzo poważne troski, to inna kwestya.

„Der Morgen“ zarzuca Polakom, jakoby ci w tajemniczy konferowali z Czechami i jakoby odbicie ostatniego posiedzenia Izby nastąpiło na podstawie jakiegoś paktu czesko-polskiego, a to celem usunięcia gabinetu.

Wszystkie te wiadomości jednak, ogłaszane przez pisma wiedeńskie, są zmyślone, nieprawdziwe, ponieważ dotąd nie odbyły się konferencje Koła polskiego z przywódcami czeskimi. — Zresztą pp. Fiedler, Kranarz i inni przywódcy czescy bawią obecnie w Pradze. Polacy zaś mają wprost żal do Czechów, że mimo starań Koła polskiego, przywódcy czescy po prostu wymawiają się pod różnymi pozorami od narad w sprawie kanałów.

„Der Morgen“ donosi dalej, że ostatni krytyczny zwrot w sytuacji wywołał w kołach partji chrześcijańsko-społecznej konsternację. Poseł Gessmann i inni członkowie tej partji pertraktowali wczoraj cały dzień z przywódcami polskimi i starali się ich nakłonić, aby odstąpili od opozycyjnego stanowiska. Chrześcijańsko-socjalni obawiają się szczególności rozwiązania Izby.

To samo pismo donosi, że zapewne nastąpi także przesilenie prezydyałne, albowiem rząd nie jest zadowolony z dr. Pattaja, który swoją niezręcznością wywołał konflikt na ostatnim posiedzeniu Izby. W każdym razie jest pewnym, że dr. Pattaj teraz albo w najbliższym czasie ustąpi.

Pogłoski o rozwiązaniu Izby utrzymują się. Mimo tych pogłosek zapewniana niekiedy, że rząd nie ma teraz zamiaru Izby ani nie odraczać, ani nie rozwiązywać.

Posel dr Kranarz o ugodzie czesko-niemieckiej.

Praga. Na zebraniu wyborców w Jiczynie poseł dr Kranarz mówił o ugodzie czesko-niemieckiej. Zwracał się on przeciwko zbyt daleko sięgającym pretensjom Niemców, zwłaszcza przeciwko podziałowi kraju drogą utworzenia okręgów — a w końcu wyraził życzenie, ażeby rokowania toczyły się jedynie między obu narodami, z wykluczeniem rządu jako pośrednika. Dzieło ugodowe, zakończył dr Kranarz, nie może pozostawać w ręku prezydenta gabinetu, który jest bezwzględnie osobistej meżem naszym, do którego atoli pod względem politycznym naród czeski zaufania mieć nie może.

Z Koła polskiego.

Wiedeń. Dziś o godz. 10 przed południem zebrała się komisya parlamentarna Koła polskiego na naradę w gmachu parlamentarnym.

Wiedeń. (godz. 12 i pół po poł.) Komisya parlamentarna Koła polskiego obraduje dalej.

Pos. Sylvester o sytuacji.

Wiedeń. „Deutschnat. Correspond.“ ogłasza następującą rozmowę z posłem Sylvestrem o sytuacji politycznej.

Gabinet — zdaniem posła Sylvestra — podał się już do dymisji. Ze stanowiska parlamentarnego należy się jednak oświadczyć zarówno przeciw zamianowaniu gabinetu, złożonego z samych kierowników ministerstw, jako też przeciw rozwiązaniu Izby posłów.

Rozwiązanie lub odroczenie Izby posłów jest zresztą niemożliwe, ze względu na ważną sesję delegacyjną, jaka się może odbyć w styczniu i czerwcu. Obecny gabinet bar. Bienertha otrzyma pewnie misję dalszego prowizorycznego kierownictwa.

Należy się spodziewać, że parlament uchwali temu gabinetowi konieczności państwowe jak prowizoryum budżetowe, statut bankowy i traktat handlowy z Serbią jeszcze przed Świątami. W przeciwnym bowiem razie gabinet byłby zmuszony użyć § 14.

Po audyencji u cesarza.

Wiedeń. O wczorajszej audyencji bar. Bienertha u cesarza krąży najrozmaitsze pogłoski. Jedni utrzymują, że Bienerth wręczył już wczoraj cesarzowi dymisyję gabinetu, jednak jeszcze nie formalnie, ponieważ czeka na uchwałę Koła polskiego, która zapadnie w dniu jutrzejszym. Ewentualnie więc dopiero jutro gabinet Bienertha poda się do dymisji.

Czy dymisya ta będzie przyjęta, czy zamianowany będzie gabinet prowizoryczny, złożony z samych kierowników ministerstw, celem uchwalenia konieczności państwowych czy też cesarz dymisyję odrzuci, — w tej chwili trudno osądzić.

Wiedeń. W gmachu parlamentarnym obecnych jest bardzo wielu posłów. Przywódcy parlamentarni oświadczają, że Bienerth wniósł już formalnie dymisyję, w szczególności pos. Sylvester i pos. Gessmann zapewniają, że dymisyja gabinetu jest już zwiększona.

Nowy gabinet.

Wiedeń. W kołach niemieckich twierdzą, że Koło polskie uchwali ewentualnie prowizoryum budżetowe gabinetowi Bienertha, który uważać należy za będący „in statu demissionis“.

Inni przywódcy parlamentarni twierdzą, że jeszcze w bieżącym tygodniu zamianowany będzie nowy gabinet i wymienią jako przyszłych premierów Gautscha, ks. Hohenlohego i innych.

Po dymisji?

Wiedeń. Jako o rzeczy pewnej opowiadają w parlamencie, że gabinet bar. Bienertha podał

się już do dymisji. Oczekują, że wieczorem pojawi się urzędowy komunikat w tej sprawie.

Telefoniczne i telegraficzne wiadomości „Nowej Reformy“ z dnia 12 grudnia.

Nadszycia czynowników.

Petersburg. Senat postanowił postawić przed sądem za nadużycia w urzędowaniu byłego gubernatora Moskwy Reinbota i pomocnika jego w tym urzędzie pułkownika Korotkowa.

Konferencya monarchistów portugalskich.

Berlin. „Rundschau“ donosi z Lizbony: Prezydent do tronu portugalskiego don Miguel Braganza, przebywający w Austrii, zaprosił wybitnych zwolenników swoich na konferencję do Wiednia.

Sprawa Ere'y.

Berlin. Jak donoszą z Kostantynopola, mocarstwa opiekuńcze odpowiedziały na turecką notę protestującą przeciwko zajęciu w kretańskim zgromadzeniu narodowym w sposób następujący: Mocarstwa ponawiają swoje oświadczenie co do utrzymania tureckiego zwierzchnictwa na Krecie i uważają deklarację zgromadzenia narodowego za obojętną dla administracji wyspy.

Ateny. Zgromadzenie narodowe na Krecie uchwaliło zgodzie wotum zaufania 56 głosami przeciwko 44. Deputowani unzułmawscy wstrzymali się od głosowania. Przewodniczący komitetu rządzącego Skoulas złożył następnie oświadczenie, z którego wynika, że rząd podtrzymuje myśl unii Krecy z Grecją.

Wyniki wyborów w Anglii.

London. Lloyd George został onegdaj ponownie wybrany w Carnarvon Boroughs. Do północy w sobotę wybrano ogółem 183 liberałów 226, unionistów; w stosunku sił innych stronnictw nie zaszła zmiana.

Zaburzenia w Arabii.

Konstantynopol. Według doniesienia „Jeni Gazetta“ pretendent z Jemeu znów podniósł bunt i maszeruje na czele 5.000 ludzi na Taaz.

Konstantynopol. Według informacji, otrzymanych przez Portę, twierdza Kerak stawia jeszcze ciężki opór Beduinom. Wysłane tam wojska zdołały oswojzić mutusaryja i komendanta twierdzy, który uciekłszy z twierdzy został w Umerasz otoczony przez kompanię żołnierzy Beduinów, których wojsko rozproszyło.

Wojskowe operacje przeciw Kerak rozpoczęła się za dwa dni. Wczoraj po południu odbył minister wojny konferencję z ministrem spraw wewnętrznych w sprawie dalszych zarządzeń. Słychać, że ma być wysłanych 25 batalionów i zamierzony stan oblężenia.

Powódź w Hiszpanii.

Madryt. Burze trwają dalej, powodując zwiększenie się powodzi. Guadaluquir zalał niższe części miasta Seville. Rzeki uniosły wiele mostów. Z kilku miejscowości donoszą o ofiarach w ludziach. Kilka połączeń kolejowych jest przerwanych.

Katastrofa w kopalni.

Winnipeg. Według nowych doniesień, podczas onegdajszej eksplozji we wschodniokanadyjskich kopalniach węgla, zginęło 20 górników, 18 uratowano.

Nowe „motu proprio“.

Frankfurt. „Frankfurter Zeitung“ donosi z Rzymu: Ogłoszenie nowego „motu proprio“ przez papieża nastąpi wkrótce. Zawiera ono rozporządzenie, że tylko ci kanonicy kapituły mogą pobierać dochody swojego urzędu, którzy są rzeczywistymi kanonikami.

Lima. Gabinet podał się do dymisji.

Paryż. Znany internista Uchar d zmarł tu w 66 roku życia.

Po zamknięciu numeru.

Kraków, 12 grudnia.

Narady polityczne odbywały się dzisiaj przed południem w lokalu Towarzystwa demokratycznego przy placu Szepańskich. Oprócz wielu demokratycznych posłów sejmowych i parlamentarnych, wzięli w konferencyach udział członkowie zarządu stronnictwa i mężowie zaufania. Przedmiotem dyskusji była krytyczna sytuacja polityczna w Wiedniu i sprawy organizacyjne stronnictwa demokratycznego.

Z posłów demokratycznych wzięli udział w obradach: Bandrowski, Battaglia, Federowicz, Kleski, Landau, Leo, Loewenstein, Maiss, Petelenz, Rutowski, Sare i Zieleniewski.

Secykja prawniczo-przemysłowa. Dnia 10 bm. odbyło się posiedzenie Sekcji III (prawniczo-przemysłowej) rady miasta Krakowa pod przewodnictwem p. radcy Klomensiewicza. Sekcja uchwaliła dział I, VIII, i XIV. budżeta na rok 1911. Uchwaliła i wydelagowała do komisji budżetowej w miejsce s. p. dra Bobielwicza radcę miejskiego dr. Gertlera.

Komisya drogowo-kanałowa. W sobotę komisya drogowo-kanałowa uchwaliła preliminarzowy budżet dla dz. VI (roboty publiczne) i dla miejskiej fabryki wyrobów betonowych na rok 1911. Następnie zatwierdziła wnioski subkomitetu w sprawie rachunków przedsiębiorstwa budowy kolektora w Dąbku. W końcu uchwaliła kosztą połączeń kanałowych pod rampą III mostu na Wisłę.

Katastrofa kolejowa. Z Budapesztu telegrafują: Wczoraj kolo stacji Balaton-Szemes zderzył się dwa pociągi towarowe. — 30 wagonów zderzających, z personelu kolejowego 3 ludzi ciężko rannych.

Mianowania w magistracie krakowskim. Prezydent miasta Krakowa zamianował na mocy przysługującego mu prawa, wedle statutu gminnego na opróżnione posady w miejskiej Izbie obrachunkowej: Adjunktami młodszymi w X klasie

rangl pp.: Stefana Zempkiego, Zygmunta Palanego i Teofila Janitkowskiego.

Asystentami w XI klasie rangi, Józefa Porębskiego, Alfreda Wallicza, Tadeusza Kwapińskiego i Ludwika Rajtara.

Praktykantami miejskiej Izby obrachunkowej, Jana Danikowskiego, Włodzimierza Srokowskiego, Maryana de Laveaux i Antoniego Ekiera.

Odpowiedzialny redaktor i wydawca:

Michał Konopiński.

NADEŚLANE.

Artykuły w tym dziale nie pochodzą od redakcyi).

Dr Zygmunt Lehfrend

otworzył 8851 2 3

Kancelaryę adwokacką w Krakowie, ulica św. Anny Nr. 9.

UNIWERSALNY ZAKŁAD TECHNICZNO-DENTYSTYCZNY Jana Jaskiewicza

przy ulicy Florjańskiej L. 30, II p.

byłego nadzwyczajnego słuchacza Wszechnicy Jagiellońskiej i długoletniego pracownika demonstratora i asystenta krajowych i zagranicznych zakładów dentystycznych. 8357 3-4

Róża Rosenberg Henryk Roth zarezerw. Kraków.

Tylko dla P. T. Inteligencji.

Pierwszorzędna Szkoła Tańców

Józefa i Amalii Witkay,

Kraków, Rynek 34 (Pałac Spiski), Zgłoszenia przyjmują codziennie od 10 do 1 i od 4 do 7. 6703 11 20

Dr Stefan Filipkiewicz

lekarz zakładu w Cieplicach Trzczyńskich ordynuje w reumatyzmie i artretyzmie, Kraków, Kolejowa, 18, II p. 8517 4 4

Lecznica związkowa, Gałęcarska 11 ZAKŁAD MECHANO-LECZNICZY i ORTOPEDYCZNY

11—1 przed południem, 4—6 popoł. 8756 5 5

Zakopane. Pension Liliana od 7 kor. Otwarty cały rok. Telefon. 4761 1-5

Zakład obojętaczny

Dr Andrzej Chramca Zakopane. Otwarty cały rok. Osobny stół dyetetyczny. Cena z całym utrzymaniem od 8 kor. 788 30 30

Kancelarya adwokata

Dr MICHAŁ DANIELAKA Kraków, Rynek linia A-B nr 37 — Telef. 1086.

17446 9 22

Kursa telegraficzne.

Wiedeń, 12 grudnia. (Gielda południowa). Marki 117:57. Renta majowa 88:55. Renta koronowa węgierska 92:—, Akcje austr. zakł. kred. 69:50. Akcje węg. zakł. kred. 86:50. Akcje Anglobanku 116:50. Akcje Unibanku 64:50. Akcje Banku tereńskiego 55:—, Akcje Landbanku 53:75. Akcje kolei państwowych 75:25. Lombardy 119:25. Akcje fabryki kłob 78:—, Akcje tytoniowe 85:50. Alpijny 76:50. Rima-Muranyi 67:50. Akcje praskiego Tow. żelaznego 261:3. Lasy tureckie 258:—, Ruble 254:25. Akcje galic. Banku hipotecznego 0:—.

Uspokojenie: spokojne. Berlin, 12 grudnia. (Gielda poranna.) Akcje krajowe 209:40. Tow. dyskontowe 193:50. Uspokojenie: silne.

Gielda warszawska.

Warszawa, 12 grudnia. 4-procentowa renta rosyjska 94:50 rb.; premiówka z 1894 roku 483:— rb.; premiówka z 1886 roku 379:—; 4 1/2-proc. obligacye m. Warszawy 89:65; 5-proc. pożyczka rosyjska i emisya 479:50 rb.; 5-proc. pożyczka II emisji 370:50; salachockie 330:—; 4 1/2-proc. listy ziemskie 93:55; 4-proc. listy ziemskie 93:40 rb.; 5-proc. listy miasta Warszawy 91:45 rb.; 4 1/2-proc. listy 10dzkie 88:35 rb.; akcje miasta Łodzi 504:— rb.; akcje Banku handlowego warszawskiego 461:25 rb.; Cukrowni 375:— rb.; Starachowice 169:— rb.; Lipilp 13:50 rb.; Rudzki 695:—; Zawiercie 395:— rb.; Zyrardow 280:— rb.; Patków 154:75 rb.; 5-proc. piotrkowskie 91:75 rb. Borman-Szwede 380:—; Berlin 46:30.

Gielda zbożowa.

Budapeszt, 12 grudnia. Pšenica na kwiecień 11:09 do 11:10; pszenica na maj 11:63 do 11:04; pszenica na październik 10:80 do 10:81; żyto na kwiecień 7:80 do 7:81; żyto na październik 7:79 do 7:80; owies na kwiecień 8:40 do 8:41; owies na październik 0:— do 0:—; kukurudza na maj 6:68 do 6:69; rzepak na sierpień — do —.

Oferty mierne, chęć kupna mierna, uspoakojenie słabe; deszcz.

Gąbki, szczołtki i grzebień

